

இளவேனில்

ISSUE 22/JULY 2022

ISSN 2200 - 789X

கேசி தமிழ் மன்றம்

இதழ் 22 ஆடி 2022

பொருளடக்கம்

ஆக்கம்

பக்கம்

- அவுஸ்திரேலிய நாட்டில் தமிழரது வாழ்வியல் சிந்தனைகள் ----- 1
- கால மாற்றம் ----- 5
- எனது சுயசரிதை ----- 5
- புலம்பெயர்வு முதியோருக்கு வரமா/ சாபமா? ----- 6
- கோவிட் தொற்று நோயிலிருந்து மனிதர்கள் கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள்----- 8
- சோதி ராணி ----- 8
- என் பெயர் அரவிந்தன் ----- 9
- பாலு மகேந்திரா வாழ்கிறார்! ----- 12
- வாசிப்பு அனுபவமும் வாசகர் வட்டங்களும் ----- 14
- நினைவுகள் ----- 17
- இன்று கூடல் பனையாக நானிருக்கும் கோலமிது, என்னைத் தீண்டுவார் யாருமில்லை --- 19
- நீரைப் பாதுகாப்போம் ----- 20
- "குன்றிலிருந்து கோட்டைக்கு....." ஒரு கண்ணோட்டம் ----- 21
- தமிழரும் கலாச்சார மாற்றமும் ----- 25
- பெண்களின் கால மாற்றம் ----- 26
- விஞ்ஞானம் மெஞ்ஞானத்தை வென்றதா? ----- 27
- தொழில்நுட்பத்தின் கால மாற்றம் ----- 28
- பொன்னியின் செல்வன் ----- 28

பார்வைக்கு

சஞ்சிகை

வெளியீடு

வெளியிடுவேர்

ஆசிரியர் குழு

வடிவமைப்பு

அட்டைப்படம்

தொடர்புகட்கு

இளவேனில் -22

24 ஆடி 2022

கேசி தமிழ் மன்றம்

சத்தியன் & மதியழகன்

சத்தியன்

கிறிஸ் நல்லரட்னம்

Editor@caseytamilmanram.org.au

இளவேனில் சஞ்சிகைக்கான ஆக்கங்களை
அனுப்பி வைக்க வேண்டிய முகவரி:

Casey Tamil Manram

PO Box 2516,

Fountain Gate,

Vic 3805

மின்னஞ்சல்: editor@caseytamilmanram.org.au

தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து

ஆடிமாதம் பிறந்தாலே விழாக்களுக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் குறைவில்லை. ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை என்று ஆடிப்பாடும் சிறுவர்கள் ஒரு புறம், ஆடிப்பட்டம் தேடி விதை என்று மகிழ்கின்ற உழவர்கள் இன்னொரு புறம், ஆடிவெள்ளி, ஆடிப்பூரம் என்றெல்லாம் நிகழ்கின்ற சமய நிகழ்வுகள் வேறொரு புறமாக எங்கும் களிப்பு கரைபுரண்டோடும் காலமிது.

இத்தகைய மகிழ்வான வேளையில் கேசி தமிழ் மன்றத்தின் ஆடிப்பிறப்பு விழா இம்முறை Springvaleலில் அமைந்துள்ள City Hall மண்டபத்தில் நீண்ட கோவிட் இடைவேளையின் பின் மிகச்சிறப்பான முறையில் நடைபெறுவதையிட்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

தமிழர்தம் பாரம்பரிய கலைச்செழிப்பை வெளிக்கொணரும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் பொன்னியின் செல்வன் நாடகம் மற்றும் வில்லுப்பாட்டு என பல சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் இன்றைய விழாவில் அரங்கேற இருக்கின்றன. இத்துடன் கேசி தமிழ் மன்றத்தின் அரையாண்டு சஞ்சிகையான இளவேனில் 22ஆவது சஞ்சிகையும் புதிய பல ஆக்கங்களுடன் சிறப்பாக வெளியிடப்படவிருக்கிறது.

அது மட்டுமா. நாவுக்கு சுவையான ஆடிக்கூழ், கொழுக்கட்டை போன்றவற்றுடன் சுவையான இரவு விருந்தும் வழங்கப்படவிருக்கிறது.

ஆசிரியரின் உள்ளத்திலிருந்து....

தமிழ் உணர்வு இன்று பல்வேறு தளங்களில் ஓங்கி நிற்கும் வேளையில் கேசி தமிழ் மன்றம் புலம் பெயர்ந்து வாழும் அவுஸ்திரேலியாவில் தன்னாலான தமிழ்ப் பங்களிப்பை இங்கு வாழும் தமிழ் குழந்தைகளுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் வழங்குவதில் ஆர்வம் கொண்டுள்ளது.

இதன் ஒரு பங்கே இளவேனில் சஞ்சிகை, எழுத்துத் திறமையுள்ளவர்கள் அவர்களது ஆக்கத்திறமையை வெளிக்கொணர வேண்டும் என்ற ஆவலுடன் நாம் உழைக்கின்றோம். அவர்களுக்காக இளவேனில் களம் அமைத்துக் கொடுக்கின்றது. இதில் அனைவரும் தங்களது ஆக்கங்களை எழுதி தங்களையும் ஒரு தமிழ் எழுத்தாளராக இந்த புலம் பெயர்ந்த நாட்டில் நிலை நிறுத்தவேண்டும்.

அரை ஆண்டுக்கு ஒன்று என்று வெளிவரும் சஞ்சிகையை காலாண்டுக்கு ஒன்று என்று வெளியீடும் நிலைக்கு கொண்டு வரவேண்டியது இளவேனில் சஞ்சிகையை வாசிக்கும் வாசகர்களாகிய உங்களிடம் விட்டு விடுகிறோம், இந்த தார்மீகப் பொறுப்பு இலகுவானதல்ல! இந்தச் சுவையை ஒவ்வொருவரும் சுமப்போமானால் இளவேனில் சஞ்சிகை சிறப்பான வெளியீடாக வெளிவரும் என்பதில் எவ்வித ஐயப்பாடும் கிடையாது. "தமிழ் எங்கள் மொழி! உரக்கச் சொல்வோம். தமிழ் எங்கள் அடையாளம்! நிலைக்கச் செய்வோம்"

நன்றி
ஆசிரியர்

அவுஸ்திரேலிய நாட்டில் தமிழரது வாழ்வியல் சிந்தனைகள்

மகாதேவ ஐயர் ஜெயராமசர்மா
மேனாள் தமிழ்மொழிக் கல்வி இயக்குநர்
மெல்பேண் அவுஸ்திரேலியா

அவுஸ்திரேலியா பல்லின கலாசாரம் கொண்ட நாடாக விளங்குகிறது என்று முதலில் பார்த்தோம். இங்கு வந்த தமிழர்கள் தமக்குரிய வாழ்க்கை முறையினத் தேர்ந்தெடுத்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே இந்தியாவில் இருந்து வந்த தமிழர்களும், இலங்கைத் தமிழர்களும், சிங்கப்பூர், மலேசியத் தமிழர்களும் வாழ்கிறார்கள். இவர்களுக்குள் பெரும்பாலும் மொழியும், சமயமும், பாலமாக இருப்பதனையே முக்கியமான தொடர்பென்று கருதலாம்.

இலங்கையில் இருந்து வந்த தமிழர்களிலே பல பிரிவுகளும் காணப்படுகிறது. அதாவது உயர் கல்வித் தகைமைகளுடன் ஆரம்பத்தில் வந்தவர்கள், பின்பு இங்கு வந்து படித்து தகைமைகளைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள், பின்னர் நாட்டின் பிரச்சினைகள் காரணமாக இடம் பெயர்ந்து உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக வந்து சேர்ந்தவர்கள், மற்றும் முகவர்கள் ஊடாக எப்படியோ இந்த நாட்டுக்குள் வந்து சேர்ந்தவர்கள்.

ஆனால் இந்தியத் தமிழர்கள் மத்தியிலோ சிங்கப்பூர் மலேசியத் தமிழர்கள் மத்தியிலோ இந்த நிலையினைக் காணமுடியாது. இந்தியா, சிங்கப்பூர், மலேசியத் தமிழர்கள் படிப்பதற்கும், கல்வித் தகைமைகளுடன் வேலைவாய்ப்பினைப் பெற்றுமே வந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

சங்கங்கங்கள் வைப்பது, கோவில்கள் கட்டுவது, அரசியல் செய்வது என்று பார்த்தால் அது பெரும்பாலும் இலங்கைத் தமிழர்களாகவே காணப்படுவர். இலங்கைத் தமிழர்கள் பலர் இந்த நாட்டில் குடியுரிமை பெற்றவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் பல இழப்புகளின் மத்தியில் வந்ததாலும் உறவினர்கள் பலர் பல்வேறு நாடுகளில் குடிபுகுந்து விட்டதாலும் இலங்கைக்குப் போவது பல தமிழர்களுக்கு அவசியமானதாகப்படவே இல்லை. ஆனால் இந்தியத் தமிழர்கள் நிலை அப்படி அல்ல. அவர்களில் பலர் வசிப்பிட உரிமையுடன் இருக்கவே விரும்பி இந்த நாட்டின் குடியுரிமையில் ஆசையில்லாதவர்களாகவே விளங்குகிறார்கள்.

இலங்கைத் தமிழர்களில் முன்னர் வந்தவர்கள் தாங்கள் வெள்ளைக்காரர் என்ற பாவனையில் முற்றும் முழுதாகவே ஆங்கிலக் கலாசாரத்தினையே தமது வாழ்வாக்கிக் கொண்டு வாழ்கின்றவர்களாகவே இன்றுவரை விளங்குகின்றார்கள். அவர்கள் தங்களைத் தனிமைப்படுத்திக்கொண்டு பெரும்பாலும் வெள்ளைக்காரரின் தொடர்பினையே விரும்பியவர்களாய் அவர்களின் பக்கமே தம்மைப் பார்க்கும்படி ஆக்கிக்கொண்டு வாழுகின்றார்கள்.

இன்னுமொரு சாரார் இங்கு வந்து உயர்கல்வியைக் கற்று அதனால் உயர் பதவிகளில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். வைத்தியர்கள், கணக்காளர்கள், பொறியியலாளர்கள், பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் எனலாம்.

அவுஸ்திரேலியாவில் தமிழர்கள் கூடுதலாக வாழும்மாநிலமாக விளங்குவது நியூசவுத் வேல்ஸ் ஆகும். அதுவும் தலை நகரான சிட்னியில் நிறையத் தமிழர்கள் வாழுகிறார்கள். வசதியுடனும் ஓரளவு அடிப்படையான வசதிகளுடனும் வாழ்கிறார்கள். அதற்கு அடுத்ததாக விக்ரோறிய மாநிலமான மெல்பேணை எடுத்துக் கொள்ளலாம். சிட்னிக்கு அடுத்து தமிழர்கள் கூடுதலாக மெல்பேணில்தான் வாழுகிறார்கள்.

ஆண்களும் பெண்களும் வேலை செய்யுமொரு நிலை இங்கு அவசியமாகிறது. பிள்ளைகள் இருந்து விட்டால் படிப்புக்கு அதிக பணமும் , வீட்டுவாடகைக்கு அதிக பணமும் தேவைப்படுவதால் உழைக்க வேண்டிய கட்டாயம் இங்கிருக்கிறது.இதனால் இரவும் பகலும் எந்த வேலை ஆனாலும் குடும்பமே உழைக்க வேண்டிய ஒரு கட்டாயம் இங்கு அவசியம் ஆகிவிட்டது.

தொடர்ந்து வேலைசெய்வதனால் மன ஆறுதலுக்கு ஏதாவது கொண்டாட்டங்களும் அவசியம் தேவைப்படுகிறது. அவற்றை சனி ஞாயிறு தினங்களிலேயே அனேகம் பேர் வைக்கின்றார்கள். பிள்ளைகளுக்குப் பாடசாலை விடுமுறையானதாலும் தங்களுக்கு ஓய்வுகிடைப்பதாலும் இந்த நாட்களைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றார்கள்.

இங்குவாழும் இலங்கைத் தமிழர்களிடையே அவர்கள் வாழ்ந்த மண்ணின் நினைவுகள் இன்னும் போகவில்லை. அதேவேளை அந்த மண்ணுக்கே உரித்தான போட்டி மனப்பாங்குகளும், பொறாமைக் குணங்களும், குறைகள் சொல்லுவதும், ஒருவரை ஒருவர் தூற்றித்திரியும், மனப்பாங்குகளும் கூட மாறவில்லை என்றே சொல்லக் கூடியதாகவே இருக்கிறது. இந்தச் சிக்கலுக்குள் மற்றைய இடத்துத் தமிழர்கள் சேர்ந்து விடுவதில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதே. தாங்கள் வாழ்ந்த மண்ணில் எப்படியான வகுப்புப் பிரிவுகள் காணப்பட்டதோ அவைகள் இங்கு வந்த பின்னரும் மாறுவது என்பது மிகவும் சிரமானதாகவே இருக்கிறது. கூட்டங்களில் என்னதான் சமத்துவம் பற்றி வீராவேசமாகப் பேசினாலும் திருமணம் என்று வரும் பொழுது பேச்சுகள் யாவுமே வெறும் பேச்சுகள் ஆகவே போயிருக்கும். என்னதான் படித்து உயர் பதவியில் இருந்தாலும் இலங்கையின் பாரம்பரியப் பழக்க வழக்கங்கள் பதுங்கிய படியேதான் இருப்பதை இங்கு காணமுடி கிறது.

வெள்ளைக்கார நாட்டுக்கு வந்துவிட்டபடியால் வெள்ளைக்காரர்களாகவே இருக்கப் போகிறோம் என்று எண்ணி அதற்கு ஏற்ப தங்கள் குடும்பத்தையே மாற்றுகின்ற தமிழர்கள் ஒருபுறம். தங்கள் பிள்ளைகள் வருங்காலத்தில் தங்கள் நாட்டுக்கா போகப் போகிறார்கள் ? இந்த நாடுதானே அவர்களுக்குச் சொந்தம் என்று பிள்ளைகளை முழுக்க முழுக்க ஆங்கில மயமாக்கும் பெற்றோர்கள் ஒருபுறம். யார் என்ன சொன்னாலும் சொல்லட்டும் என்ன வேலையாவது செய்து நல்ல வீடு, நல்ல கார், நல்ல வசதியான வாழ்க்கையினை வாழ்ந்துவிட வேண்டும் என்று எண்ணுகின்றவர்கள் ஒருபுறம்.

இவர்களுக்கு மத்தியில் பண்பாடு, கலாசாரம், மொழி, சமயம், சமூகம், தனது சொந்த நாட்டின் துன்பம் பற்றிய நினைப்பு, அதற்காக எப்படி நிவாரணங்களைப் பெற்று வழங்கலாம், என்று அதற்காகவே பல செயற்பாடுகளை அல்லும் பகலும் செய்து கொண்டிருக்கும் மனோபாவம் மிக்க குடும்பங்கள் ஒரு புறம் என்று இங்குள்ள தமிழர்கள் வாழ்வு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது.

புலம்பெயர்ந்த அன்னிய நாட்டில் வாழ முற்படுகின்ற பொழுது பிறந்து வளர்ந்த நாட்டில் வாழ்ந்தது போன்று வாழ்வதென்பது கடினமாகத்தானிருக்கும். அன்னிய நாடு அதன் பண்பாடு கலாசார மொழியினைப் பேணுவதையே கண்ணுங்கருத்துமாய் கொள்ளும் என்பது இயல்பேயாகும். அப்படியான ஒரு நிலையில் அந்தநாட்டுக்குள் வருபவர்கள் தங்களின் சுயத்தைத் தொலைத்துவிடாமல் காப்பாற்றுவதென்பது சற்றுக் கடினமானதேயாகும். ஆனாலும் புலம் பெயர்ந்த நிலையிலும் தமது நிலையில் தளர்வடையாமல் மொழியைக் , கலாசாரத்தைப், பண்பாட்டைத் தாங்கி நிற்கிறார் என்றால் அதனைப் பெருஞ்சாதனை என்றுதான் கருதல் வேண்டும்.

அவுஸ்திரேலிய நாட்டில் பலவகையான சிந்தனைகளுடன் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள் என்பது யதார்த்தம்தான். ஆனால் அந்த யதார்த்தத்தையும் கடந்து தமிழர்கள் பலர் தமிழ் மொழியினை வளர்க்க வேண்டும் என்னும் உத்வேகத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் கண்டுகொள்ளுகின்றோம். பிறந்த நாட்டில் கூட சில தரப்பினர் அன்னியக் கலாசார மோகத்தில் அமிழ்ந்துபோய் இருப்பதையும் காணமுடிகிறது. அப்படியானவர்கள் புலம்பெயர்ந்த நாட்டிற்குள்ளும் புகுந்து விடுகிறார்கள்

ஆனால் பெரும்பாலான தமிழர்கள் தமிழுணர்வு மேலோங்கியவர்களாக இருப்பதால் தமிழ் வளர்ச்சிக்கான பல ஆக்க பூர்வமான செயற்பாடுகளை ஆற்றி வெற்றியினையும் கண்டுவிட முடிகிறது எனலாம்.

இந்த நோக்கில்தான் இங்குவாழும் தமிழர்களையும் தமிழின் வளர்ச்சியையும் காண்கின்றோம். தமிழினைத் தினமும் காதல் கேட்பதற்கு தமிழ் வானொலிகள். தமிழர் தொடர்பான தமிழ் தொடர்பான விடயங்களைப் பார்த்து வாசித்து அறியப் பத்திரிகைகள் , சஞ்சிகைகள் அதுகூட இலவசமாய் வழங்கியதோடு அமையாது மின்னிதழ்களில் சஞ்சிகைகளும், பத்திரிகைகளும் கிடைக்கவும் வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ் நூல்களை பார்ப்பதற்கும் பயன்படுத்துவதற்கும் உரிய தமிழ் நூலகங்களை ஏற்படுத்தி அரசின் அனுமதியையும் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட தமிழ் அமைப்புகளை நிறுவி நாடகவிழா எழுத்தாளர் விழா , நூல்வெளியீட்டு விழா, இசை நடன விழா, பண்பாட்டுக் கலாசாரவிழா , என்று விழாக்களை நடத்துகிறார்கள்.

கவியரங்குகள், கருத்தரங்குகள், பட்டிமன்றங்கள், ஆன்மீகச் சொற்பொழிவுகள் , நுண்கலை அரங்கேற்றங்கள் , என்றெல்லாம் நடத்துகிறார்கள்.

சிறுகதை இலக்கியம், நாடக இலக்கியம், கவிதை இலக்கியம், குழந்தை இலக்கியம், நாவல் இலக்கியம் , என்று தமிழின் இலக்கிய வகைகளை மலர்ந்திடச் செய்து நிற்கிறார்கள். நூற்றுக்கணக்கான தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் நாளும் பொழுதும் பல்வேறு தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்களை படைத்தபடி இருக்கிறார்கள். இளையோர் வரிசையில் பலர் இப்பொழுது வந்து தமிழ்ப் படைப்புகளுக்குள் காலடி எடுத்து வைத்துக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள்.

இங்கு பிறந்த தமிழ்ப்பிள்ளைகள் தமிழ் மொழியினை மறந்து விடக்கூடாது என்னும் எண்ணத்தினால் தமிழினைக் கற்றுக் கொடுப்பதற்கு மாநிலங்கள் தோறும் பல தமிழ்ப் பள்ளிகளை ஆரம்பித்து பல்கலைக்கழக நுழைவுத் தேர்வுக்குத் தமிழை ஒரு பாடமாக எடுக்கும் அளவுக்கு மிகப் பாரிய செயலினை ஆற்றி நிற்கிறார்கள். தமிழ் மொழியினைக் கற்கும் ஆசையும் இளையவர்களிடம் நிறையவே ஏற்பட்டிருக்கிறது. தங்களின் பிள்ளைகள் தமிழ் மொழியினை எப்படியாவது கற்றிட வேண்டும் என்னும் ஆசையும் பெற்றவர்கள் மத்தியில் பெருகி வருவதையும் நோக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

ஆங்கிலத்தைப் படித்தாலும் அன்னைத் தமிழினை அகத்தினில் இருத்தியே விடவேண்டும் என்னும் எண்ணம் அநேகமான தமிழ்ப் பெற்றாரிடம் இருக்கிறது என்பதும் கருத்திருத்த வேண்டிய விடயமெனலாம்.

"மெல்லத் தமிழினிச் சாகும்" என்னும் நிலையினைப் போக்கடிக்கும் பாங்கில் அவுஸ்திரேலிய நாட்டில் உணர்ச்சி மிக்க தமிழர்கள் ஒன்று சேர்ந்து " தேமதுரத் தமிழோசையினை " செழித்தோங்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதில் மிகவும் அக்கறையுடன் அத்தனையையும் ஆற்றிவருகிறார்கள் என்பதைக் கட்டாயம் சொல்லியே ஆகவேண்டும்.

ஆலயங்கள் பல அமைத்து அங்கு பண்ணிசை, ஆன்மீக நிகழ்ச்சிகள், ஆன்மீக அறிஞர்களின் தொடர் விரிவுரைகள், யாவற்றையும் விசேட காலங்களில் நடத்தி அதன் வழியாக அன்னைத் தமிழின் வளர்ச்சிக்கும் அடிகோலி நிற்கிறார்கள் என்பதும் அகமிருத்த வேண்டியதேயாகும். இளையோர் மத்தியில் தமிழ் உணர்வு நிறையவே இருக்கிறது. அவர்களின் கரம்பிடித்து அழைத்துச் செல்ல அனுபவம் மிக்க ஆற்றல் மிக்க தமிழர்கள் பலர் அவுஸ்திரேலிய நாட்டில் இருப்பதால் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி சிறப்பானதாகவே அமையும் என்பதில் ஐயத்துக்கு இடமே இல்லை எனலாம்..

கால மாற்றம்

ஆக்கம் அறிவு தயாளன்

உமது வாழ்வில் மாற்றம் உருவாகும்
வாழ்க்கையை கணிக்க முடியாது.
வாழ்க்கையில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் வரும்.
சில சந்தர்ப்பங்களில் வேதனையாக இருக்கும்.
கெட்ட நாட்களை அனுபவிப்பது முக்கியம்.
ஏனெனில் அது நல்ல நாட்களை அனுபவிக்க கற்றுக் கொடுக்கிறது.
மாற்றம் தவிர்க்க முடியாதது.
இதுவே வாழ்க்கை.

எனது சுயசரிதை

வணக்கம். என் பெயர் கீர்த்திகா தமிழ்நா அப்புத்துரை. எனக்கு ஒன்பது வயது. எனக்கு தமிழ் படிக்க விருப்பம். நான் பாரதி பள்ளியில் நான்காம் வகுப்பில் தமிழ் படிக்கின்றேன். எனக்கு ஒரு தங்கை இருக்கின்றாள். ஒரு செல்லப்பிராணியும் இருக்கின்றது. எனக்குப் பிடித்த பொழுதுபோக்குகள் படம் வரைதல், பந்து விளையாட்டு, தங்கையுடன் விளையாடுதல், தொலைக்காட்சி பார்த்தல் என்பவை. எனக்கு மிகவும் பிடித்த உணவு ரொட்டியும் இறைச்சியும். எனக்கு நிறைய நண்பர்கள் இருக்கின்றனர். எனது தாய்நாடு ஈழம்.

புலம்பெயர்வு முதியோருக்கு வரமா/ சாபமா?

ஆரணன் மதியழகன்

நான் பிறந்து வளர்ந்தது எல்லாம் அவுஸ்திரேலியாவில். ஆனாலும் என்னுடைய பாட்டா, அப்பாச்சி, அம்மப்பா, அம்மம்மா என்று நான்கு பேருடனும் வளரும் அதிர்ஷ்டம் எனக்கிருந்தது. அவர்கள் இலங்கையை விட்டு அவுஸ்திரேலியாவிற்கு புலம்பெயர்ந்து வந்திருந்திருந்தார்கள். அதைப்போல என்னுடைய சமுதாயத்தில் வாழும் பல புலம்பெயர்ந்த முதியோர்களுடன் பழகிய அனுபவமும் எனக்கு கிடைத்தது. இப்படி பழகியபோது அவர்களில் ஒருசிலர், என்னுடைய அம்மப்பா உட்பட, இங்கே மகிழ்ச்சியற்று மீண்டும் தாய்நாட்டிற்கு திரும்பிச்செல்ல வேண்டும் என்ற யோசனையில் இருந்தார்கள்.

இவர்கள் எதற்கு இங்கே புலம்பெயர்வேண்டும்? ஏன் இலங்கையில் இந்தியாவில் இருக்கமுடியாது? இந்த அருமையான நாட்டில், இத்தனை வசதிகளும் பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகள் சூழ இருக்கும்போது எதற்கு இத்தனை கவலை? என்ற கேள்விகள் என்னுள் தோன்றின.

இதற்கான விடையை அறிவதற்காக பல முதியோர்களுடன் உரையாடியபோது அவர்கள் பிள்ளைகளுடைய படிப்பு, வேலை வாய்ப்பு, தாய்நாட்டில் நடந்த போர் என பல காரணங்களுக்காக புலம்பெயர்ந்து தங்களுடைய குடும்பங்களுடன் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே புலம்பெயர்ந்தார்கள் என அறிந்துகொண்டேன், இப்படி பல காரணங்களுக்காக வந்தாலும் அவர்கள் இலங்கை இந்தியாவில் பிறந்து வளர்ந்தவர்கள். தங்களுடைய பழைய வாழ்க்கை, வாழ்க்கை முறை, ஞாபகங்கள், எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு ஒரு புது நாட்டுக்கு புலம்பெயர்வது மிகவும் கடினம் என்பதையும் புதிய வாழ்க்கைக்கு பழக்கப்படுவது பல சவால்கள் நிறைந்தது என்பதும் தெரியவந்தது.

இந்த சவால்களையெல்லாம் மீறி புதிய வாழ்க்கையை பழகி இந்த நாட்டிலுள்ள வசதிகளை பயன்படுத்தி என்னுடைய அம்மம்மா அப்பாச்சியைப்போல் சந்தோசமாக எவ்வாறு வாழ்வது என்பதைபற்றி நான் அறிந்தவற்றை இங்கே பகிர்ந்துகொள்கிறேன்.

ஒருவர் நிம்மதியாக மனநிறைவாக சொந்த காலில் வாழ்வதே உண்மையான சந்தோசம். இப்படியாக வாழ்வதற்கு இந்த நாட்டில் பல வழிகள் இருக்கின்றன, குடும்பத்துடன் வாழ்வதுதான் மகிழ்ச்சியை தரும் மிக முக்கியமான விடயம். வசதியிருந்தால் பிள்ளைகளோடு ஒரே வீட்டில் வாழமுடியும். வீட்டில் ஒரு அறையை முதியோர்களுக்கு ஒதுக்கலாம் அல்லது வீட்டில் சில மாற்றங்களை செய்து சிறப்பாக கட்டி முதியோர்களுக்கான ஒரு பகுதியை கட்டமுடியும். வீட்டின் பின்புற முற்றத்தில் கூட ஒரு சிறு வீடு கட்டும் வசதியும் இங்கு இருக்கிறது. குடும்பத்துடன் இருப்பது மட்டும் ஒரு வழியில்லை. அவர்களுக்கு பக்கத்திலேயே முதியவர்களுக்கேற்ற வசதியான வீட்டிலேயும் வாழலாம். எமது தாய் நாட்டைப் போல இல்லாமல் இங்கே அவர்களுக்கேற்ற வசதிகளோடு குறைந்த வாடகையில் வீடுகள், ஓய்வுக்கிராமங்கள் என பல உண்டு.

இந்த வீடுகளில் அகலமான கதவுகள், மென்மையான நிலம். படிகளின் பிரச்சனை இருக்காது. குளியல் அறையில் எங்கும் கைப்பிடிகளும், வழக்காத நிலமுமாக, அமர்ந்து குளிக்கக்கூடியதாக கதிரை வசதியும் இருக்கின்றன. தடுமாறி விழும் ஆபத்து குறைவான பாதுகாப்பான வீடுகள் இவை. எப்படியிருந்தாலும் யாரிலும் தங்கியிருக்காமல் அவர்களே கடைகளுக்கு சென்று, சமைத்து, வீட்டை சுத்தப்படுத்தி சாதாரண வேலைகளை முதியோர்கள் தாமாகவேயோ அல்லது உரிய உதவியோடோ செய்ய முடியும். மேலும் குடும்பத்தினர் வேலை படிப்பு என வெளியே சென்றுவிட்டால் தனிமை என்று யோசிக்கத்தேவையில்லை. அந்த தனிமையை போக்குவதற்காகவும் முதியோரை உற்சாகமாகவும் நலமாகவும் வைத்திருப்பதற்காகவும் அரசாங்கத்தினாலும் அமைப்புகளினாலும் உடற்பயிற்சி, விளையாட்டு என பல செயற்பாடுகள் நடத்தப்படுகின்றன. அத்தோடு தாங்களே கூட்டங்கள் சுற்றுலா போன்றவற்றை ஒழுங்குசெய்ய உதவிகளும் தாராளமாக உண்டு.

அடுத்த முக்கியமான விடயம் மருத்துவ பராமரிப்பு. இங்கே முதியோர்களுக்கான பல மருத்துவ வசதிகள் இருக்கின்றன. முதலாவதாக எல்லா முதியோர்களுக்கும் இலவச மருத்துவம் இருக்கின்றது. அத்துடன் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு தனிப்பட்ட மருத்துவர் இருப்பார். ஒரு தேவை இருந்தால் மருத்துவர்கள் வீட்டுிற்கே வருவார்கள். மருத்துவத்துடன் பராமரிப்பும் ஒரு முக்கிய விடயம். நோய் அல்லது இயலாமை வரும்போது அக்கறையும் பாதுகாப்பும் கொண்ட தாதியரின் உதவி எல்லோருக்கும் கிடைக்கும். அவரவர் வீட்டிலேயே இந்த உதவியை பெறமுடியும். இருபத்திநான்கு மணித்தியால பராமரிப்பு தேவைப்படும் போது முதியோர் இல்லங்களின் சேவையும் இருக்கிறது. முதியோர் இல்லங்கள் தமிழர் கலாச்சாரத்தில் ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருந்தாலும் சிலருக்கு அதுவே பாதுகாப்பானதும் வசதியானதுமாகும். இன்றைய காலத்தில் தாய்நாட்டிலுமே முதியோர் இல்லங்களின் பயன்பாடு அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது.

மற்றொரு முக்கிய விடயம் பணத்தேவையாகும். அவுஸ்திரேலியாவில் இதற்கும் பல வழிகள் இருக்கின்றன. முதலாவது இயலுமானவர்கள் சில வேலைகளை செய்ய முடியும். வீதி கடக்க உதவி செய்தல், பத்திரிகைகள் விளம்பரங்கள் விநியோகித்தல், கற்பித்தல், உணவு சமைத்து விநியோகித்தல் போன்ற பல வேலைகளை செய்து பணம் சம்பாதிக்க முடியும். அப்படி இயலாதவர்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து ஓய்வூதியத்தை பெற முடியும். இது அவர்களது அன்றாட செலவிற்கு தாராளமாக போதுமானது.

இப்படியான வசதிகள் நிறைந்திருந்தபோதும் பல சவால்களும் உள்ளன. மொழி ஒரு பெரிய தடையாக எல்லோரும் எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் அது உண்மையில் ஒரு தடையல்ல. அவுஸ்திரேலியா ஒரு பல்கலாசார நாடு என்பதால் பலருக்கு மொழிப்பிரச்சனை இருக்கிறது. அது எல்லோருக்கும் தெரியும் என்பதால் சமாளிப்பது சலபம். முக்கியமான விடயங்களுக்கு மொழிபெயர்ப்பாளர்களுடைய உதவியை பெறலாம்.

குளிர் இன்னொரு பிரச்சினை. போக்குவரத்து மற்றொரு பிரச்சினை. புதிய சூழல், புதிய மனிதர்கள் என்ற பயம் தயக்கம். இதெல்லாம் சமாளிக்க முடியாதவை அல்ல. ஒரு சொல் ஆங்கிலம் தெரியாமல் எண்பத்தைந்து வயதில் எங்களுக்கே தெரியாத எங்கள் அயலவர்களின் குடும்பக்கதையெல்லாம் அறிந்து சொன்னவர் என் அப்பாச்சி. அவரால் முடியுமென்றால் எல்லோராலும் நிச்சயமாக முடியும். இவற்றை சமாளித்து புதிய சூழலை பழகிக்கொண்டால் ஒரு சந்தோசமான நிம்மதியான வாழ்வை வாழலாம்.

” இந்தப் புண்ணிய பூமியில் வாழ கிடைத்த வரம் - மகிழ்வோடு வாழ்வோம் ” இது இங்கு வாழும் ஒரு பெரியவரின் வார்த்தைகள். இதைப்போல் எல்லோரும் வாழ வேண்டும் என்பதே என் ஆசை.

கோவிட் தொற்று நோயிலிருந்து மனிதர்கள் கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள்

நம் வாழ்க்கையை மாற்றிய கோவிட்-19 தொற்று நோய்க்கு முன்பு நம் அனைவருக்கும் நிறைய சுதந்திரம் வாய்ப்புகள் மற்றும் ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்து இருத்தல் இருந்தது. காலம் எல்லாவற்றையும் மாற்றும் வரை எல்லாம் சகஜமாக நடந்த கொண்டிருந்தது. திடீரென வைரஸ் தாக்கி ஒட்டுமொத்த மக்களும் ஆபத்தில் இருந்தனர்.

கோவிட் 19 தொற்று நோய்களின் போது பல கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. பயணம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டது; அத்தியாவசிய பொருட்களை கண்டுபிடிப்பது கடினமாக இருந்தது பொது இடங்களுக்குச் செல்ல தடுப்பூசிகள் கட்டாயமாக்கப்பட்டன; குழந்தைகள் ஆன்லைன் பள்ளி படிப்பை கொண்டிருந்தனர்; பெரும்பாலான பெரியவர்கள் வீட்டிலிருந்து வேலை செய்தனர். மக்களின் ஒட்டுமொத்த மனநலம் வீழ்ச்சி அடையச் செய்தது.

covid-19 தொற்றுநோய் மற்றும் இரண்டு வருட லொக்டவுனுக்கு பிறகு மக்கள் பிரதிபலித்துள்ளனர். மீண்டும் மற்றும் பல பாடங்களை கற்றுக் கொண்டனர். இதில் சுகாதாரம் மற்றும் சுயநலத்தை தீவிரமாக எடுத்துக் கொள்வது, எப்போதும் தயாராக இருப்பது, சுதந்திரம் எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை உணர்ந்து கொள்வது, நாம் நினைத்ததை விட தனிமை ஆரோக்கியத்தை எவ்வாறு பாதிக்கின்றது, பணம் எல்லாம் இல்லை, மற்றும் பல பாடங்கள் கற்றுக் கொண்டோம். நாம் கற்றுக் கொண்ட மிக முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், நமது உடல் ஆரோக்கியத்தை பேணுவது நமது மன ஆரோக்கியத்தைப் போலவே முக்கியமானது.

இந்த அனுபவத்திலிருந்து உங்கள் நண்பர்கள் மற்றும் குடும்பத்தினருடன் நேரத்தை செலவிடுவது, வழியில் இருப்பது மற்றும் பலவற்றை போன்ற வாழ்க்கையில் சிறிய விஷயங்களை பாராட்டுவது உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் என்பதை நாங்கள் இப்போது கற்று அறிந்திருக்கின்றோம்.

சோதி ராணி

அட்சரா குருதேவ் நம்பி

ஒரு கிராமத்தில் ஒரு பெண் வாழ்ந்தாள். அவளின் பெயர் சோதி ராணி. அவள் ஒவ்வொரு நாளும் கோயிலுக்கு போவாள். சோதி ராணி கடவுளை வணங்கிய பின் தினமும் அவளுக்கு பிரசாதம் கிடைக்கும். அந்தப் பிரசாதத்தை தன் குடும்பத்துக்கு முதல் கொடுப்பாள். மீதி உள்ளதை அவள் சாப்பிடுவாள். இதை அந்தக் கோயில் அம்மா கவனித்தாள். ஒரு நாள் அவளின் பிரசாதத்தில் ஒரு தங்க நாணயப் பை இருக்க கண்டாள். இவை கோயில் அம்மாவின் தங்கம் என்று நினைத்தாள். அவள் உடனே கோயிலுக்கு போனாள். "இது உனது நல்ல குணத்திற்கு கிடைத்த பரிசு" என்றார் கோயில் அம்மா. சோதி ராணி அவளின் குடும்ப நிலை பற்றி நினைத்தாள். அவள் தங்கத்தை சந்தையில் விற்று தனது குடும்பத்துடன் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்தாள்.

என் பெயர் அரவிந்தன்

V.S. கணநாதன்

அன்று வெள்ளிக்கிழமை மேட்டூரில் கருங்கற்பாறைகளுக்கு சொந்தக்காரர் ஒருவர் அழைப்பின் பேரில் நாங்கள் அங்கே புறப்பட ஆயத்தமானோம். என் காரியதரிசியிடம் சேலம் செல்லுவதற்கு எங்கள் கம்பெனி geologist திரு. சந்திரனுக்கும் எனக்குமாக கோயம்புத்தூர் எக்ஸ்பிரஸில் இரண்டு AC டிக்கெட், படுக்கை வசதியுடன் வாங்கும்படி கேட்டிருந்தேன். அன்றிரவு திரு சந்திரன் சென்னை சென்ட்ரல் புகையிரத நிலையத்தில் சந்தித்தார் என்னை.

நாங்கள் ஏற்றுமதியாளர் தயாரித்து வைக்கும் கருங்கற்களை பார்வையிட்டு, எங்கள் யப்பானிய இறக்குமதியினருக்கு அவை சரியாயிருக்குமா என்று முதலில் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். அதன் பின்னரே, ஏற்றுமதியாளருக்கு ஆர்டர் வாங்கிக் கொடுப்பேன்.

கோயம்புத்தூர் எக்ஸ்பிரஸ் கிளம்பி சில நேரத்துக்கு அப்புறம், பயங்கர மழை பெய்கிறது என்று பயணிகள் சொல்லக் கேட்டோம். முன்னமே சேலம் மேட்டூரில் கடும் மழை என்று எமக்கு தெரிந்திருந்தால் நாங்கள் சென்னையிலிருந்தது கிளம்பியிருக்க மாட்டோம்.

படுக்கை விட்டிறங்கி சந்திரன் சொன்னார், “அந்தப் பூனை என் எதிரே குறுக்கிட்டு போகும் போதே, இன்று சகுனம் சரியிராது என்று நினைச்சேன்.”
“இல்லை சந்திரன். எனக்கு அதில் நம்பிக்கை இல்லை. வானிலை அறிவிப்பாளரைத்தான் குறை கூறவேண்டும்” என்றேன்.

அடுத்த நாள் காலை நான்கு மணியளவில் கோயம்புத்தூர் எக்ஸ்பிரஸ் சேலம் சென்றடைந்தது. நாங்கள் அங்கிருந்து டாக்ஸியில் மேட்டூருக்கு பயணிக்க வேண்டும். சாதாரணமாக நிறைய ஓட்டிகள் அம்பாசடர் வண்டிகளுடன் வரிசையில் காத்துக்கொண்டிருப்பர். ஆனால் அன்றோ ஒரு வண்டியையும் காண முடியவில்லை. அங்கிருந்தோரிடம் விசாரித்ததில், மோசமான காற்று, கொட்டு மழை காரணமாக வழி நெடுக நீர் தேக்கங்கள் என்றும், இரண்டு வண்டிகளின் என்ஜின் உள்ளே மழை நீர் சென்று என்ஜினை சீர்குலையச் செய்த காரணத்தால், அதற்கஞ்சி டாக்ஸி ஒன்றும் அன்று ஓடமாட்டாது என்ற விபரத்தை ஒருவர் சொன்னார். மேட்டூர் அணை நிரம்பி விட்டதென்றும், எந்நேரமும் அணை அதிகாரிகள் திறந்து விடுவார்கள் என்று ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் மேலதிக தகவல் தந்தார்.

காலை ஆறு மணியளவில் ஒரு டாக்ஸி ஓட்டி மேட்டூர் போகச் சம்மதித்தான். அவன் கேட்ட கூலி வழமைக்கு மாறாக இரட்டிப்பாயிருந்தது. எங்கள் பின்னாடி நிறைய பேர் டாக்ஸிக்கு காத்திருக்க, அவனுடன் பேரம் பேசாமல் வண்டியில் ஏறினோம்.

செல்லும் வழி பூராவும் சேறும் சதக்கையுமாக வெள்ளம் தேங்கியிருந்த காரணத்தால், டிரைவர் மெதுவாக ஓட்டினான். ஓர் இடத்தில் யாரோ புண்ணியவான் எச்சரிக்கைப் பலகை ஒன்றை நட்பிருந்தார் போலும். அது ஆடிக்கொண்டிருந்தது. அதனைப் பொருட்படுத்தாது சென்ற கார்கள் வெள்ளத்தில் விழுந்து, எழுந்து வீதி ஓரங்களில் நின்றன.

திரும்பி சென்னைக்கு போயிடலாமோ என்று நாங்கள் பேசிக்கொண்டிருக்க, வெள்ளத்தில் ஒரு சிறுவன் கையசைத்தபடி எங்கள் வண்டி எதிரே நின்றான். அவனுக்கு பத்து வயதாயிருந்திருக்கும். டிரைவர் உடனே வண்டியை நிறுத்தி, கண்ணாடியை இறக்கினான். “ஏன்டா விடியக் காத்தால என்னோட கார்தான் கிடைத்ததா உன் உயிரை மாய்த்துக்கொள்ளா?” என்று கண்டவாறு திட்டினான்..

பையனோ, “அம்மா ! அம்மா !! “என்று கத்தினான். அவன் “அம்மா!” என்று அலறியதும் நாங்கள் திகைத்துப் போனோம். சிறுவன் பக்குவமாய் வண்டி கிட்ட வந்து, “அம்மாவை மருத்துவமனைக்கு கூட்டிச் செல்லுங்கள் சாமி !” என்று கெஞ்சினான். “அவர் பிரசவ வலியால் துடிக்கிறார்,” என்றான்.

“உன் அப்பா எங்கே?” என்று சந்திரன் கேட்டார். “அப்பா அம்மாவின் பக்கத்தில் இருக்கிறார்.” அவன் சொல்லும்போதே மனிதாபமானத்துடன் டிரைவர் எங்களைத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

“தாமதிக்காமல் பையனுடன் அவன் வீட்டுக்கு வண்டியை ஓட்டுங்கள்,” என்றேன். உடனே அவன் பின் கதவைத் திறக்க பையன் ஏறி வழி காட்டினான். டிரைவர் கவனமாக ஒழுங்கை வழியாக வண்டியைச் செலுத்தினான்.

சிறிது நேரத்தில் அவர்கள் குடிசையை அணுகவும், டிரைவர் “அம்மாவுக்கு நடந்து வரமுடியுமா?” என்றான். பையன் “தெரியாது,” என்று தலை அசைத்தான். அவனால் பேச முடியவில்லை. வண்டி ஓட்டி உடனே இறங்கி அவனுடன் குடிசைக்குள் விரைந்தான்.

பெண் ஒருத்தியின் அழுகரல் எங்களுக்கு கேட்டது. அடுத்தகணம் டிரைவரும் பையனின் தகப்பனும் அவளைத் தூக்கிக்கொண்டு டாக்ஸிக்கு வந்தார்கள். நான் பின் கதவைத் திறந்து விட்டேன். அவளை பக்குவமாகத் தூக்கி, அவள் தலை என் மடியிலும், கணவன் மடியில் அவள் கால்களுமாக டிரைவர் கிடத்தினான். முன் சீட்டில் பையனை சந்திரன் தன் மடியில் இருத்தினார். “எல்லோருக்கும், மிக்க நன்றி,” என்றார் அவள் கணவன்.

கடவுள் புண்ணியத்தில் மழை சற்று ஓய்ந்திருந்தபோதும், தெரு நெடுக வெள்ளம் தேங்கி இருந்தது. டிரைவர் கவனமாக வண்டியை ஓட்டினான். “வேகமாப் போ,” என்று பெண் கத்தினாள். ஒவ்வொரு குழிகளில் வண்டி இறங்கி எழ, வலி தாங்க முடியாமல் அவள் எங்களைத் திட்டியபோதும் நாங்கள் தப்பாக நினைக்கவில்லை.

சிறிது நேரத்தில் மருத்துவ மனைக்கு வந்தோம். “வாச்மன் , இந்தம்மாளை இட்டுச் செல்ல சீக்கிரமா ஸ்ட்ரெச்சர் கொண்டரச் சொல்லு,” என்று வண்டியோட்டி கத்த, அவன் உள்ளே ஓடினான். தாமதமின்றி தாதியர் இருவர் ஸ்ட்ரெச்சருடன் எங்களை நோக்கி வந்தனர். வலும் பக்குவமாக கர்ப்பிணிப் பெண்ணை ஸ்ட்ரெச்சரில் கிடத்தி, பிரசவ அறை நோக்கி விரைந்தார்கள்.

டாக்ஸிக்காரன் தன் வேலை முடிந்தது என்று வண்டியைத் திருப்ப, “தயவு செய்து பக்கத்து கேன்டனில் ஒரு காப்பி சாப்பிட வாங்கோ, “ என்றழைத்தார் பையனின் தகப்பன். “நீ கண்டிப்பா வரணும்,” என்றார் வண்டியோட்டிக்கு. நாங்கள் அவருடன் டிக்கடைக்கு நடந்தோம். ஒவ்வொருவர்க்கும் இட்லி வடை, காப்பி ஆர்டர் பண்ணினார்.

பையன் தனக்கு ரவா உப்புமாவோட, லஸ்ஸி ஒரு கிளாஸ் என்று ஆர்டர் பண்ணினான். “நீ ரொம்ப சமத்து. உன் பெயர் என்ன?” என்று கேட்டேன். “ஐயா, என் பெயர் அரவிந்தன்,” என்றான்.

அரை மணித்தியாளத்தில் திரும்பி வந்து, எங்கள் டாக்ஸியில் ஏறினோம். அப்போ ஒரு செவிலியர் சிரித்த முகத்துடன் ஓடி வந்து, பையனின் தகப்பனிடம், “பாப்பா பிறந்திச்சு, சார். தாயம் சேயும் சுகமா இருக்காங்க என்று அம்மா சொல்லச் சொன்னாங்க உங்க எல்லோருக்கும்,” என்றார்.

ஹரிணைவ் கௌசிகன்

பாலு மகேந்திரா வாழ்கிறார்!

கிறிஸ்டி நல்லரெத்தினம்

தமிழ் திரைப்பட உலகிற்கு புகழ் சேர்த்த நம் பாலு மகேந்திராவிற்கும் ஈரானைச் சேர்ந்த சர்வதேச திரைப்பட ஞானி மஜீத் மஜீதிக்கும் ஒரு இணைப்பை ஏற்படுத்தியது இலங்கையில் இயங்கும் "பாலு மகேந்திரா நூலகம்". 2020ல் இந் நூலகத்தின் இணையத்தளத்தை திரு.மஜீத் மஜீத் சம்பிரதாயபூர்வமாய் திறந்து வைத்து எதிர்கால இளம் சமுதாயமும் பாலுமகேந்திரா எனும் படைப்பாளியின் கனவுத் தொழிற்சாலையில் ஒரு சில்லாய் சுழல வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் முயற்சிக்கும் வித்திட்டார்.

'ஈழத்திரைப்படத் துறையை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் இலாப நோக்கமற்று செயலாற்றும் சுயாதீனக் கட்டமைப்புடனான திரைப்பட நூலகம் மற்றும் கற்கை வள நிலையம் இதுவாகும்' என தன்னை அறிமுகப்படுத்துகிறது இந்த அமைப்பு .

கடந்த ஓராண்டு காலமாய் இயங்கி வரும் இந்நூலகம் உலகப்புகழ் பெற்ற திரைப்படக் கல்லூரிகள், திரைப்பட கலைஞர்கள் மற்றும் திரைப்பட விமர்சகர்களால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட 800க்கும் அதிகமான திரைப்பட நூல்களையும், 200க்கும் அதிக புனைகதை நூல்களையும் பன்னீராயிரத்திற்கும் அதிகமான உலக திரைப்பட DVD களையும் தன்னகத்தே தாங்கி இயங்குகிறது. வெறும் திரைப்படம் சம்பந்தமான புத்தகக் கட்டுகளையும், எண்மின் காணொளி வட்டுகளையும் (DVD) அடுக்கி வைத்து அழகு பார்க்காமல் களத்தில் இறங்கி முழு நேர இலவசத் திரைப்பட கற்கை நெறிகளையும் மேற்கொண்டு வருகிறார்கள் இவர்கள். திரைக்கதை, வசனம் எழுதுவது, இயக்கம், எடிட்டிங் என இப்பட்டியல் நீள்கிறது.

தமிழகத்தின் பல திரைப்படத் துறை ஜாம்பவான்கள் இவ்வமைப்புடன் தம்மை இணைத்துக் கொண்டு இந்த ஆர்வம் மிக்க இளம் சிற்பிகளின் வழி நடத்துவது ஒரு சிறப்பு. இந்த அமைப்பின் ஆலோசனைக் குழுவில் பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு, இயக்குனர் பிரசன்ன விதானகே போன்றோர் அங்கம் வகிப்பது ஒரு சிறப்பு.

இலங்கையின் கிளிநொச்சி நகரில் அமைந்துள்ள இந்த அமைப்பிற்கு பாலு மகேந்திரா எனும் திரையாளுமையின் குடும்பத்தினர் 200 DVDகளையும் 200க்கும் அதிகமான புத்தகங்களையும் வழங்கி இம்முயற்சிக்கு 'கிளாப்' அடித்து ஆரம்பித்தனர்.

ஒரு நூலகமாக மட்டும் செயல்படாமல் மக்களிடையே திரைப்பட ரசனையை மேம்படுத்தும் நோக்கில், இங்கு உலகத் திரைப்படங்களை திரையிட்டு அது சார்ந்த விவாதங்களையும் நிகழ்த்துகின்றனர். அத்திரைப்படங்களில் சம்பந்தப்பட்ட கலைஞர்களையும் இணைய வழி (zoom) மூலம் இணைத்து ஒரு கலந்துரையாடல்களாகவும் இது உரு மாறுவதுண்டு.

பாலு மகேந்திரா தன்னுடன் பணியாற்றும் சக உதவி இயக்குனர்களுள் வாசிப்பு அனுபவத்தை விதைத்தவர் என்பது தெரிந்ததே. இதை தன் திரைப்படக் கல்லூரியிலும் ஒரு கட்டளையாகவே கடைப்பிடித்தவர். இதன் நிழல் இங்கும் படராமல் இல்லை. தம் வசிப்பு அனுபவத்தை மெய்நிகர் வழியூடாக பகிர்வது மட்டுமல்லாமல் பல எழுத்தாளர்களும் இந்நிகழ்வுகளில் பங்கேற்று தம் 'கதை பிறந்த கதையை' சொல்லிப் போவதுண்டு. அண்மையில் ஒரு சிறுகதைப் போட்டியை வேறு நடாத்தி முடித்தார்கள் இந்த இளம் சிங்கங்கள்! குறும்படத்தயாரிப்பு, பயிற்சிப்பட்டறை என விரிகிறது இவர்கள் இலக்கு.

இன்னும் அறிய இவர்களின் வலைத்தளத்தை தட்டிப்பாருங்கள்:

<https://www.balumahendralibrary.org/ta>

இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் பிறந்த இந்த மாபெரும் திரையுலக ஆளுமை இன்று வடக்கில் ஒரு கலங்கரை விளக்கமாக கால் பதித்து பல இளம் திரை படைப்பாளிகளை உருவாக்க வித்திட்டுள்ளது என்பது மகிழ்ச்சியான செய்தியே!

ஒரு கலைஞன் மறைவதில்லை. அவன் கலையோடும் மனதோடும் என்றும் வாழ்கிறான்!

இதற்கு சான்று பகிர்கிறான் பாலு மகேந்திரா எனும் இந்த திரையுலக இமயம்!

பிரணேவ் கௌசிகன்

வாசிப்பு அனுபவமும் வாசகர் வட்டங்களும்

முருகபூபதி

ஒருகோடி கிடைத்தால் என்ன செய்வீர்கள் என்று கேட்டபோது,
ஒரு நூலகம் கட்டுவேன் என்று பதிலளித்தார் மகாத்மா காந்தி.

தனிமைத்தீவில் தள்ளப்பட்டால் என்ன செய்வீர்கள்..? என்று கேட்ட போது
புத்தகங்களுடன் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்து விட்டு வருவேன் என்றார் ஜவஹர்லால் நேரு.

என் கல்லறையில் மறக்காமல் எழுதுங்கள் இங்கே ஒரு புத்தகப் புழு
உறங்குகிறதென்றாராம் பெட்ரண்ட் ரஸல்.

மனிதனின் ஆகப் பெரிய கண்டுபிடிப்பு எது என்று வினவப்பட்டபோது, சற்றும்
யோசிக்காமல் புத்தகம் என பதிலளித்தார் ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன்.

வேறு எந்த சுதந்திரமும் வேண்டாம் சிறையில் புத்தக வாசிப்பை மட்டும் அனுமதிக்க
வேண்டும் என்றாராம் நெல்சன் மண்டேலா.

பிறந்த நாளுக்கு என்ன வேண்டும் எனக் கேட்டபோது புத்தகங்கள் வேண்டும் என
தயக்கமின்றி லெனின் கூறியதும், குவிந்த புத்தகங்கள் பல இலட்சம்.

ஒவ்வொரு படமும் நடிக்க ஒப்புக் கொள்ளும்போது வரும் முன் பணத்தில் முதல் நூறு
டொலருக்கு புத்தகம் வாங்குவாராம் சார்லிசாப்லின்.

ஒரு குழந்தைக்கு நீங்கள் வாங்கித்தரும் ஆகச் சிறந்த பரிசு ஒரு புத்தகம்தான் என்றார்
வின்ஸ்டன் சர்ச்சில்.

பயங்கரமான போராட்ட ஆயுதங்கள் எவை என கேட்கப்பட்டபோது புத்தகங்கள்தான்
என்றார் மார்டின் லூதர்கிங்.

தான் தூக்கிலிடப்படுவதற்கு ஒரு நிமிடம் முன்பு வரை வாசித்துக்கொண்டே
இருந்தாராம் பகத்சிங்.

நான் இன்னும் வாசிக்காத நல்ல புத்தகம் ஒன்றை வாங்கி வந்து என்னைச்
சந்திப்பவனே என் தலைசிறந்த நண்பன் என்றார் ஆபிரகாம் லிங்கன்.
ஆயிரம் புத்தகங்களை வாசித்தவன் ஒருவன் இருந்தால் அவனைக் காட்டுங்கள்;
அவனே எனது வழிகாட்டி - என்றார் ஜூலியஸ் சீசர்.

இந்த வரிகளை எம்மிடம் விட்டுச்சென்றவர்கள்தான் உலகத்தலைவர்களும்
அறிஞர்களும்!

சரி, அவர்கள் இன்றில்லை. மறைந்துவிட்டார்கள்! போகட்டும். புத்தகங்கள் பற்றி எங்கள் இலங்கைத் தலைவர்கள் - அறிஞர்கள் ஏதும் சொல்லியிருந்தால், அவை பற்றியும் எழுத்தாளர்களும் வாசகர்களும் அறிந்துகொள்ளத்துடிப்பார்கள் என்றே நம்புகின்றோம்.

சமகாலத்தில் அடிக்கடி புதிய புதிய புத்தகங்களின் வெளியீட்டு விழாக்கள் நடப்பதை பார்த்திருப்பீர்கள்.

பின்னர், அந்த நிகழ்ச்சிகளின் படங்களை பத்திரிகைகளிலும் பார்ப்பீர்கள். புத்தகம் எழுதி வெளியிட்ட எழுத்தாளரும், முதல் பிரதி - சிறப்பு பிரதி பெற்ற பிரமுகர்களும், நிகழ்ச்சியில் உரையாற்றிய பேச்சாளர்களும் தத்தம் முகநூல்களில், வாட்ஸ் அப்பில் அந்தப்படங்களை பதிவுசெய்து உலகெங்கும் அனுப்புவார்கள்.

பிறகு, எத்தனை லைக் வந்தது என்றுபார்ப்பார்கள். அத்துடன் விடயம் முடிந்தது என்று சிவனே என்று ஓய்வெடுப்பார்கள். பெரும்பாலான புத்தக வெளியீடுகளில் பேசவருபவர்கள், குறிப்பிட்ட புத்தகத்தை முழுமையாக வாசிக்காமலேயே வந்து, நுனிப்புல் மேய்ந்துவிட்டு செல்லும் காட்சிகளையும் ரசித்திருப்பீர்கள்.

வரலாறு, இலக்கியம் என்பன அஞ்சல் ஓட்டத்திற்கு ஒப்பானது. ஒருவரால் முன்னெடுக்கப்படுவது மற்றும் ஒருவரால் தொடரப்படுவது!. ஒரு காலகட்டத்தில், பேராதனை பல்கலைக்கழகத்திலிருந்தும் பலாலி ஆசிரியப்பயிற்சிக் கலாசாலையிலிருந்தும் பலர் பட்டதாரிகளாகவும் ஆசிரியர்களாகவும் வெளியே வந்தார்கள். அவர்களில் பல எழுத்தாளர்களும் விமர்சகர்களும் , கலைஞர்களும் இடம்பெற்றனர்.

ஆனால், சமகாலம் எப்படி இருக்கிறது...?

தொடர்பூடகம் வீச்சாகியிருக்கும் இக்காலத்தில் நிலைமை என்ன...? பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் தமக்குத்தாமே புகழ் தேடுவதற்காக பிரபலங்களின் முன்னுரை, அணிந்துரைக்கு அலையும் காட்சிகளும் பெருகியிருக்கின்றன. எத்தனை புத்தகம் எழுதினோம் என்பது முக்கியமல்ல, எத்தனை வாசகர்களை உருவாக்கினோம் என்று எழுத்தாளர்கள் சிந்திக்கிறார்களா..?

ஊருக்கு ஊர் வாசகர் வட்டங்களை அமைத்து, மாதம் ஒரு தடவை ஒரு நூலைப்பற்றி, அல்லது அண்மையில் படித்த பிடித்தமான நூலைப்பற்றி ஒவ்வொருவரும் பேசலாம். புத்தக வெளியீட்டு நிகழ்ச்சிகளில் இளம் தலைமுறையினரான பல்கலைக்கழக - பாடசாலை மாணவர்களுக்கும் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கலாம்.

அவர்களிடம் புத்தகத்தை வழங்கி, முழுமையாக படித்துவிட்டு வந்து வாசிப்பு அனுபவத்தை பகிர்ந்துகொள்ளுமாறு தூண்டலாம். இலக்கிய அன்பர்கள் தத்தமது வீடுகளில் கூட வாசகர்களை அழைத்து பேசவைக்கலாம்.

அவுஸ்திரேலியா, விக்ரோரியா மாநிலத்தில் மெல்பன் நகரில், கடந்த சில வருடங்களாக வாசகர் வட்டம் என்ற அமைப்பு, வாசகர் சந்திப்புகளை நடத்திவருகிறது. அதில் கலந்துகொள்பவர்களுக்கு ஒரு புத்தகத்தின் பிரதிகள் வழங்கப்படுகின்றன. அவர்கள் அதனை எடுத்துச்சென்று வாசித்து விட்டு, அடுத்த மாத சந்திப்பில், குறிப்பிட்ட புத்தகம் பற்றி தமது வாசிப்பு அனுபவத்தை சமர்ப்பிக்கவேண்டும். நிகழ்ச்சி இறுதியில், மற்றும் ஒரு புத்தகத்தின் பிரதிகள் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. இந்த நடைமுறை சீராகவும் புரிந்துணர்வோடும் வெற்றிகரமாக நிகழ்ந்துவருகிறது

அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கமும் வாசிப்பு அனுபவப்பகிர்வு நிகழ்ச்சிகளை நடத்திவருகிறது. இச்சங்கத்தின் காப்பாளரும் எழுத்தாளரும் நாடக கலைஞருமான கலைவளன் சிசு. நாகேந்திரன் என்பவர் தனது 98 வயதில் அண்மையில் காலமாகிவிட்டார். அன்னாருக்கான நினைவு அஞ்சலிக்கூட்டத்தையும், வெறுமனே அவரது நினைவுப்பகிர்வாக நடத்தாமல், அவர் முன்னர் எழுதிய மூன்று புத்தகங்கள் பற்றிய வாசிப்பு அனுபவப்பகிர்வு நிகழ்ச்சியாகவும் நடத்தினார்கள்.

இச்சங்கம் கடந்த ஆண்டு இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர்களின் சிறந்த நூல்களைத் தெரிவு செய்து இலங்கை நாணயத்தில் ஐம்பதினாயிரம் ரூபா பரிசு வழங்கியது.

சிறுகதை, நாவல், கவிதை, கட்டுரை ஆகிய நான்கு துறைகளில் அவ்வாறு தலா ஐம்பதினாயிரம் ரூபா பரிசுபெற்ற நூல்கள் பற்றிய வாசிப்பு அனுபவப்பகிர்வு நிகழ்ச்சியை அண்மையில் மெய்நிகரில் நடத்தினார்கள்.

இவ்வாறு தேர்ந்த வாசகர்கள் உருவாக்கப்படவேண்டும்.

வானிலை

Senthi
A3

வெப்ப வானிலை எல்லோருக்கும் பிடிக்கும். இந்த வானிலையில் இனிப்பானந்தன் குடிநீரலாம். வெளியே சென்று விளையாடலாம். சிற்றுலா செல்ல ஏற்ற வானிலை. இந்த வானிலையின் குறுதியசுடை அணியேன். இனிர் வானிலை எல்லோரும் விரைவர் போடுவார்தன். அவர்தன் ஸ்பவில செல்வார்தன். நீங்கள் உங்கள் போர்வைக்குள் பதுங்கி இருப்பீர்கள். நீங்கள் வீசல்வும் போடுவீலாம் ஐராதலது அணிய வேண்டும், ஏனெனில் அது இனிர்ச்சியாத இருக்கும். படுவங்கள் கோடை, இலையுதிர், இனிர்காலம் மற்றும் வசந்த தாலம். கோடை வெப்பமானது, இலையுதிர்காலத்தில் இலைகள் விழும், இனிர்காலத்தில் அதன் இனிர் மற்றும் வசந்த தாலத்தில் பூக்கள் நிறைந்திருக்கும். என்ன குடான மற்றும் தாலநிலை!

நினைவுகள்

வி எஸ் கருணாகரன்
சிட்னி, அவுஸ்திரேலியா

ஞாபகம் வருதே ஞாபகம் வருதே
ஞாபகம் வருதே ஞாபகம் வருதே(2)

அரசடி பிள்ளையார் அம்மன் கோவில்
வெள்ளைப் பாட்டா நரைத்த தாடி
தாடிப் புலவர் பாடிய பாட்டு
பள்ளியில் பாடிய ஆடிக்கூழ் பாட்டு
அம்மா சமைத்த ஆடிக்கூழ் சுவைப்பு
பேரன் பாரதி எழுதிய மரபுக் கவிதை
அந்தக் கவிதை என் மனதை கிளற
மறந்திருந்த நினைவுகள் எல்லாம் ஞாபகம் வருதே
நான் பிறந்த நவாலியூர் ஞாபகம் வருதே ஞாபகம் வருதே
நாடக நடிகர் கலையரசு
அரிச்சந்திரன், சந்திரகரி நாடக ஹிரோ - சொர்ணலிங்கம் நடத்த நாடகம்
தரையிலிருந்து பார்த்த நினைவு
வேலக்கைப் பிள்ளையார் எட்டாம் திருவிழா
வடக்கு வீதி மேளச்சமா
ஞாபகம் வருதே ஞாபகம் வருதே
ஞாபகம் வருதே ஞாபகம் வருதே

பொக்கிசமாக நெஞ்சில் புதைந்த நினைவுகள் எல்லாம்
ஞாபகம் வருதே

கையில் சுட்ட அரிக்கன் லாம்பு
தவறி விழுந்த குப்பி விளக்கு
குசினியில் இருக்கிற முக்காலி இருப்பு
விறாந்தையில் கிடக்கிற வெற்றிலைத் தட்டம்
வள்ளி அம்மை பால் கறப்பது
தரும்பும் செம்பை அம்மா கொணர்வது
பாண்டி விளையாடிய பாண்டிப்பலகை
கருங்காலியில் செதுக்கிய சிற்ப அழகு
பாய்ஞ்சு பறிச்சு விழுந்து எழும்பி
பகிர்ந்து சாப்பிட்ட இலந்தைப்பழம், நாவற் பழம்
மகிழம்பழம், ஈச்சம்பழம்
நினைவுகள்வருதே நினைவுகள் வருதே
நினைவுகள் வருதே நினைவுகள் வருதே
அப்பா முகம் நினைவில் இல்லை
அம்மா முகம் நிறைந்து வழியுது

தனிமையில் வளர்த்த ஐந்து கடுவன்கள்
 சீதனம் கொடுத்த இரண்டு பிள்ளைகள்
 ஞாபகம் வருதே ஞாபகம் வருதே
 வாழ்வென்றால் போராடும் போர்க்களமே
 ஆச்சி இருந்த ஓலைவீடு- குனிந்து செல்லுற வீட்டு வாசல்
 விறாந்தையில் அடுக்கிய நெல்லு மூட்டை
 ஊஞ்சல் தொங்குற செம்பாட்டு மாமரம்
 குவிந்து கிடக்கும் வைக்கோல் சூடு
 சித்தன் காவல் பெரிய வளவு
 காசி உடையார் பரம்பரைச் சொத்து
 காலம் காலமாய் முன்னோர் வாழ்ந்த நிலம்
 எட்டு வயதில் பெயர்ந்து சென்று
 மானிப்பாயில் வளர்ந்த காலங்கள்

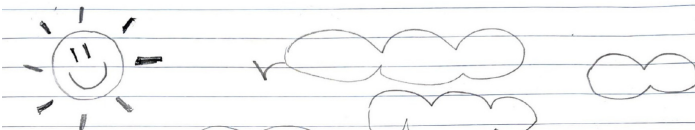
ஞாபகம் வருதே ஞாபகம் வருதே
 ஞாபகம் வருதே

முதல் முதல் கிடைத்த அலராம் மணிக்கூடு
 அண்ணா கொடுத்தது ஞாபகம் வருதே
 முதல் முதல் அணிந்த சப்பாத்து வலி
 முதல் முதல் ரயிலில் கொழும்புப் பயணம்
 முதல் முதல் ஓடிய (ARP) எயாரேய்ட் சைக்கில்
 முதல் முதல் கண்ட வானொலிப் பெட்டி
 உடைந்து கிடந்த கிரமபோன் தட்டு
 முதல் முதல் வீட்டில் மின்சார விளக்கு
 முதல் முதல் கேட்ட டெலிபோன் ஒலி
 மானிப்பாய் இந்து வீரசிங்கம் அதிபர்
 முதல் முதல் சந்தித்த
 ஞாபகம் வருதே ஞாபகம் வருதே
 ஞாபகம் வருதே ஞாபகம் வருதே

Hasini Senthilkumar - A3

பொண்ணிலை -

வெப்ப பொண்ணிலை நான் விரும்பிவேன்.
 நான் இந்த பொண்ணிலையில் பணிக்கட்டி
 விரும்பி சாப்பிடுவேன். கடற்கரையில்
 சிணை யாடுவேன். இவ் பொண்ணிலையில்
 சிற்றுலா செல்வோம் நடைப்பயிற்சிக்கு
 ஏதே பொண்ணிலை.

இன்று கூடல் பனையாக நானிருக்கும் கோலமிது, என்னைத் தீண்டுவார் யாருமில்லை

ஆக்கம்: வதிரியிலிருந்து நவாஜி.

அன்றைய காலத்தில் நானிருந்த தனியழகு, நானில்லாமல் நம் தமிழர் வாழ்க்கையில்லை அன்று. இன்று நான் தேவையில்லையெனத் தேடுவாரற்றுக் கூடல் பேயாக காற்றோடு கலந்து வாழும் கோலமிது.

அன்று வதியும் வீட்டுக்கு கூரையில் மரமாக, வெய்யில், மழையிலிருந்து காக்கும் ஓலைக்கூடாரமாக, வீட்டுக்காவலுக்கு ஓலை வேலியாக, மாட்டுக்கு ஓலை கிழித்துத் தீனியாக, என் செல்வங்கள், குரும்பை, சீக்காய், நொங்கு என வலுவூட்டும் ஆடு மாட்டுத்தீவனமாக, சிறாரின் மனங்கவரும் நொங்காக, எனது ஓலை கொண்டு எரிக்கும் விறகாக, தோட்டங்களில் பயிருக்கு உரமாக, என்னிலிருக்கும் ஈக்கின் துணை கொண்டு பாவிக்கும் கயிறாக, உழைப்பவர் வலி போக்கும் இனிப்புக் கள்ளாக, இரவிலே படுத்துறங்கும் வண்ண வண்ணப் பாயாக, பதனர் துணை கொண்டு இனிக்கும் கருப்பட்டியாக, கிழங்கிலே ஓடியல், புழுக்கொடியல் கண்டு சத்துமிக்க உணவாக மக்களோடு மக்கள் என் தேவையறிந்த காலங்கள் காணாமல் போயின.

இன்று மதிப்பிழந்து, தேடுவாரின்றி, என் மீது ஏறுவதற்கும் ஆளற்று காவோலையாக நான் காற்றிலே சரசரக்கும் கோலமிது. என் ஊமல் கொண்டு எரியூட்டிப் பயன்பெறுவர், என் காவோலை மட்டைக் கங்கிலே அன்று காலுக்குச் செருப்பாக்கி அழகு பார்த்தார். என் பனை நார் ஓலைகள் கொண்டு பெட்டிகள் செய்து வண்ணமூட்டி பயன் கண்டார். நீத்துப் பெட்டி செய்து பிட்டு அவித்து உண்டு மகிழ்ந்தார். சுளகு செய்து அரிசிக்கல் பொறுக்கிப் பிடைத்து வாழ்க்கையின் ஓர் அங்கமாக்கினார்.

இன்று என்னை அழித்துத் தென்னை வளர்க்கும் கலாச்சாரத்துக்கு மாறிவிட்டார். நன்றி கெட்ட மனிதர் ஆம், நன்றி கெட்ட மனிதர்.

நீரை பாதுகாப்போம்

Save water

உலகத்தின் காணப்படும் உயிர் இனங்களுக்கும் தேவையான பருகுமா உளங்களில் நீர் மிகவும் முக்கியமானது. இன்னரய காலத்தில் பூமிலே கிடைக்கக்கூடிய சுத்தமான நீரின் அளவானது பல வேறு காரணங்களால் வெகுவாக குறைவடைந்து செல்கிறது.

அதுமட்டுமன்றி, நீரின் தேவையும் வெகுவாக அங்குமிங்குமிடங்களில் உள்ள மக்கள் சந்திக்கும் காலம் 43 சதவீதமான மக்கள் குடிநீரற்ற மிகவும் கண்டப்படுகின்றனர்.

பூமி வெப்பமாதல், காசநீலை மாற்றங்கள் சூழல் மாசடைதல் மற்றும் நீர் வினாடிமாதல் போன்றவை நீர் வளம் குறைந்து செலவாகி காரணமாக இருக்கின்றது.

அத்துடன் சந்திக்கும் அங்குமிங்குமிடங்களில் அணைய, பெருநீர், உற்பத்தி தேவை அங்குமிங்குமிடங்களில் நீர் வளத்தை வெகுவாக நன்மையாக செல்கிறது.

- உலகநீர் குறைவு ஏன்?
 - பூமி இராஜ்யம் பாணை உற்பத்தி செலவாகும் ஒரு காலே இறைச்சியை உற்பத்தி செலவாகும் அவ்வளவு நீர் தேவை படுகிறது, இவற்றிற்கு சூழலே 600 லிட்டர், 15,000 லிட்டர் நீர் பயன்படுகிறது. இவ்வளவு விவசாயம், தொழில்சாலை மற்றும் நாளாந்து உபயோகம் பெரும் அளவு நீர் தேவை படுகிறது.

ஆகவே, சிறு துளி பெரு வெள்ளம், "பேரிட நாம் அன்றாட உபயோகத்தில் நீரை மிகவும் சிக்கலாக பயன்படுத்த வேண்டும். இங்கு விழிப்புணர்வை உருவாக்கவேண்டும், நுண்பாடுகளும் பதிர்ந்து நீரின் மகத்துவத்தை உணர்ச்சிடுவோம். நீரை சேமித்து எல்லா எதிர் கால சந்தர்ப்பங்களையும் பாதுகாப்போம்!

உயர்ந்தோடு இணைந்து

"குன்றிலிருந்து கோட்டைக்கு....." ஒரு கண்ணோட்டம்

கிறிஸ்டி நல்லரெத்தினம்

நூல்: குன்றிலிருந்து கோட்டைக்கு...

ஆசிரியர் : எம். வாமதேவன்

வகை : சுயசரிதை

வெளியீடு : 2020

பக்கங்கள்: 251

பதிப்பகம்: குமரன் பதிப்பகம்

அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம் இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்காக 2020/2021ல் நடத்திய போட்டியில் கட்டுரைப் பிரிவில் பரிசுபெற்றது இந்நூல்.

மலையகத்தில் பிறந்து அறிவாற்றல், இலக்கியம், சமூக ஈடுபாடு, அரசு நிர்வாகம் என பல்வேறு துறைகளில் பல ஏற்றங்களையும் உச்சங்களையும் தொட்ட நூலாசிரியர் எம். வாமதேவன் எழுதியுள்ள நூலின் அனுபவப் பகிர்வு இது.

தம் துறையில் இமயம் தொட்ட பல பேரின மற்றும் வட-கிழக்கு மாந்தர்கள் இது போன்ற நூல்களை கடந்த காலங்களில் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதி வெளியிட்டது நாம் அறிந்ததே. ஆனால் மலையகத்தில், ஒரு தோட்டத் தொழிலாளியின் குடும்பத்தில், பிறந்து தன் கடின உழைப்பாலும் கல்வித் தகமைகளாலும் படிப்படியாக முன்னேறி சாதனைகள் பல படைத்த ஒரு சாமானியனின் கதை நமக்கு புதிது! அந்த சாமானியன்தான் இந்நூலின் ஆசிரியரான திரு. எம். வாமதேவன்.

இவர் பாடசாலையிலும் பல்கலைக்கழகத்திலும் எதிர்நோக்கிய சவால்களையும் அதை அவர் எப்படி எதிர்கொண்டு வாழ்வின் ஏணிப்படிகளில் ஏறினார் என்பதை இந் நூலில் படம் பிடித்து காட்டுகிறார்.

வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற்ற பல சாதனையாளர்களின் சரிதைகளைப் படிக்கும் போது 'நான் வகுப்பில் என்றும் முதலாவதாகவே வருவேன்', ஓட்டப் போட்டியிலும் பின்னர் உயர்கல்வியிலும் பல தங்கப்பதக்கங்களைப் பெற்றேன்' என்று அடுக்கிக் கொண்டே போவார்கள். அப்போது 'வகுப்பில் இரண்டாவதாக வந்து வெண்கலப் பதக்கம் பெற்றவர்கள் எல்லாம் எங்கே?' என்ற கேள்விக்கு பதில் தருகிறார் வாமதேவன் எனும் தன்னடக்கச்சிற்பி. கடும் உழைப்பாலும் தன் காரியாலத்திற்கூடாக உயர்கல்வி மற்றும் சிறப்புப் பயிற்சிகளை பெற்றும் வாழ்வில் முன்னேற முடியும் என சான்று பகிக்கிறார். வாழ்வில் வெற்றித்தடம் பதிக்க வாயில் வெள்ளிக்கரண்டியுடன் உத்தரிக்கத் தேவையில்லை என்பதை சொல்லிப் போகிறது இந்நூல்!

'எங்கட காலத்தில....' என பழங்கதை பேசி திண்ணைப் பேச்சுக்கு தூண்டில் போடாமல் தான் வாழ்வில் உயர்ந்த கதை சொல்லி இளம் சமுதாயத்திற்கு ஒரு நம்பிக்கை நட்சத்திரமாய் துலங்குகிறார் ஆசிரியர்.

நூலின் சிறப்பிற்கு அகங்காரம் இல்லாத நடை, தன்னடக்கமான குதூகலிப்பு, ஆச்சரியக் குறிகளை அள்ளித்தெளித்து ஆரவாரம் தேடாத சாதனைகள் என அடுக்கிக் கொண்ட போகலாம்.

இந் நூலில் தோட்டத்து லயன் வாழ்க்கையை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியது மட்டுமல்லாமல் 1950களில் இடம்பெற்ற இந்திய வம்சாவளியினரின் நாடற்றவர்கள் என்ற நிலை பற்றிய அரசியல் பின்னணிகளையும் தொட்டுச் செல்கிறார் ஆசிரியர். ஐக்கிய தொழிலாளர் காங்கிரஸ் மற்றும் மலையக தொழிற்சங்க தோற்றங்களையும் இலங்கை - இந்திய தொடர்புகளையும் விவரிக்கிறது சில அத்தியாயங்கள்.

பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் 1960 களில் பொருளியல் கற்கை நெறியில் பயின்று பின் 1964ம் ஆண்டு ஒரு தோட்டப் பாடசாலையில் ஆசிரியராக, ஒரு அரசு இயந்திரத்தின் சில்லாக மாறுகிறார். அன்று சுழலத்தொடங்கிய அச்சில்லு 2019ம் ஆண்டு இலங்கை ஐனாதிபதி மைத்திரிப்பால சிரிசேனவிடம் இருந்து "ஸ்ரீலங்கா திலக" எனும் தேசிய கௌரவ விருதினைப் பெறும் பரிமாணத்திற்கு வளர்ந்து இந்நாட்டிற்கு பெருமை சேர்க்கிறது.

1972ம் ஆண்டு இலங்கை ஒரு குடியரசாக மாறியதும் அரசு திணைக்கள வெற்றிடங்களுக்கு தகுதி அடிப்படையிலான ஆட்சேர்ப்பில் இருந்து அரசியல் ரீதியிலான நியமனங்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க ஆரம்பித்தது. இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தும் 75 ஆண்டுகளாகியும் கூட இன்றும் 'சிவில் சேர்விஸ்' எனும் ஆங்கிலேயர் விட்டுச் சென்ற கட்டமைப்பையே சிறப்பாக நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றனர். பரிதாபம்.... இலங்கை அதே 'சிவில்' நிர்வாகத்தை களைந்தெறிந்தது "throwing the baby out with the bathwater" எனும் முதுமொழிக்கு உதாரண புருஷனானார்கள்.

இலங்கையின் அரசு சேவையின் கட்டமைப்புகளும் ஒழுங்கு முறைகளும் சிக்கலான ஆனால் ஒரு பிரமாண்டமான ராட்சத அரசு இயந்திரத்தின் தூண்கள்.

நாட்டின் திட்டமிடல், பொருளாதார மேம்பாடு, சட்டம், நீதி, சர்வதேச உறவு முறை போன்ற மிக முக்கிய அசையும் பிஸ்டன்களையும் சுழலும் சில்லுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு நாட்டை அதன் எதிர்காலத்தினுள் இழுத்துச் செல்லுகிறது இந்த இயங்க்திரம். இதன் சிக்கலான செயல்பாடுகள் பலவற்றை நாம் அறித்ததில்லை. அரசு இயந்திரம் என்றதும் நமக்கு 50களில் வெளிவந்த "கட கட லொட லொட வண்டி, வண்டிக்காரனும் நொண்டி" என்ற சினிமாப் பாடல் ஏனோ நினைவிற்கு வருவதுண்டு. ஆனால் இந்நூல் அந்த எண்ணத்தை மாற்றிப்போட்டு பல தளங்களில் அரசு சார்ந்த நிறுவனங்களின் நுணுக்கமான அறிவு பூர்வமான வினைத்திறனுள்ள செயல்பாடுகளை இலகு தமிழில் வாசகனுக்கு எடுத்துரைக்கிறது. இது பல வாசகர்களுக்கு ஒரு புது அனுபவம். இதுவும் இந்நூலின் ஒரு சிறப்பம்சம் என்பேன்.

ஆசிரியர் UNIDO, UNDP, ESCAP போன்ற அமைப்புகளின் இலங்கை பிரதிநிதியாக பல வேறு நாடுகளுக்கு உத்தியேக பூர்வ விஜயங்களை மேற்கொண்ட போது நிகழ்ந்த சுவாரசியமான பல சம்பவங்கள் வாசிப்பனுபவத்தை மேலும் மெருகூட்டுகின்றன. ஆசிரியர் நொராட் ஆய்வுத் திட்டத்தில் கடமையாற்றிய போது 1989ல் வெளியிட்ட "தமிழ் நாட்டில் இலங்கை தாயகம் திரும்பியோர் புனர்வாழ்வும் ஒருங்கிணைப்பும்" (Sri Lankan Repatriates in Tamil Nadu - A Critical Appraisal) எனும் இவரது ஆங்கில கட்டுரைத் தொகுதி இவர் வெளியிட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளில் முக்கியமானதோன்றாகும்.

டெல்லியில் மறைந்த இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தியுடனான சந்திப்பு, ஜெனிவாவில் UNCTAD செயலாளர் நாயகம் கலாநிதி காமினி கொரியா சந்திப்பு, அமைச்சர் சிறில் மத்தியூவினுடனான முறுகல், அமைச்சர் செனட்டர் எம். திருச்செல்வம் சந்திப்பும் தமிழரசுக் கட்சியின் தயவு, தமிழ் துறை போரசிரியர் க.கைலாசபதியின் வழிகாட்டல், தமிழ் தந்தை எஸ்.ஜே.வி செல்வநாயகத்தின் நிதி உதவி என பல தலைப்புகளை நனவிடை தோய்கிறார் ஆசிரியர் .

கொழும்பில் திட்டமிடல் துறையில் பணியாற்றி இமயம் தொட்ட இந்த அரச ஊழியரின் வாழ்க்கைப் பயணம் மிகச் சுவாரசியமானது. பிரட்மன் வீரக்கோன், தேவநேசன் நேசையா போன்ற அரசியல் பின்புலமற்ற கட்சி அரசியல் கடந்த கனவான்களின் பட்டியலில் வாமதேவனின் பெயரும் ஒரு நாள் ஒட்டிக்கொள்ளும் என்பது உண்மை.

1966 நவம்பரில் கொட்டகலையில் நிகழ்ந்த பெரும் மண்சரிவில் தமது மூன்று தங்கைகளையும் தந்தையையும் பறிகொடுத்த ஆசிரியர் 1983 இனக்கலவரத்தில் வத்தளையில் வசித்த வீட்டையும் சொத்துக்களையும் தீயில் இழந்தார்.

இச் சோகக் சம்பவங்களில் இருந்து மீண்டு தன் வாழ்வைக் கட்டியெழுப்பிய கதையை பல பக்கங்களில் விளக்குகிறார். ஆனால் அவை ஒரு ஒப்பாரியாக இல்லாமல் சாம்பலில் இருந்து உயிர்த்தெழுந்த பீனிக்ஸ் பறவையின் சிலிர்ப்புடன் எதிர்காலத்தை ஒரு புது நம்பிக்கையுடன் நோக்கும் மானுடனை எமக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறது.

ஆசிரியருக்கும் மலையக எழுத்துலக ஆளுமைகளுடனான தொடர்பையும் தொட்டுச் செல்கிறது இந்நூல். 1964ம் ஆண்டு வீரகேசரி நடாத்திய மலையக சிறுகதைப் போட்டியில் முதல் பரிசை தெளிவத்தை ஜோசப்பும் இரண்டாவது பரிசை நூல் ஆசிரியரும் பெற்றதாய் அறிகிறோம். தெளிவத்தை ஜோசப்பின் அறிமுகம் ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளர்களான எஸ்.பொ, இளம்பிறை ரகுமான், கோகிலம் சுப்பையா (தூரத்துப் பச்சை) போன்றோருடனான உறவுக்கு வித்திட்டது என்கிறார்.

ஏன் இந்நூல் மாறுபட்டது?

1. ஒரு மலையக இளைஞன் எதிர்நோக்கும் சவால்களும் இன்னல்களும் வடகிழக்கில் வாழும் சம வயது மனிதனை விட வேறுபட்டது. இந்நூல் இதை மிக துல்லியமாக எடுத்துக் கூறுவது மட்டுமல்லாமல் அச்சவால்களை எவ்வாறு அவன் எதிர்கொண்டு வெற்றிகொண்டான் என்றும் கூறுகிறது.

2. மலையக அரசியல் கட்டமைப்பையும் தொழில் சங்க பின்னணியில் தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கை முறைகளையும் முரண்பாடுகளையும் 'வெளியாருக்கு' விளக்குகிறது இந்நூல். இது பல மட்டங்களில் அறியப்பாடத ஒன்று.

"மலையகச் செய்திகள்" எனும் பக்கத்தை பத்திரிகைகளில் புரட்டி கடந்து போவோர் பலர். கடந்து போனதை கட்டுரையாக்கி தந்துள்ள இந்நூல் ஒரு மலையக சாமானியனின் கைநூல் எனலாம்.

3. அரசு சார்ந்த நிறுவனங்களின் structures மற்றும் அங்கு நிலவும் red tape போன்றவற்றையும் அவை எவ்வாறு ஒரு ஊழியனின் முன்னேற்றத்தில் தடைக்கற்களாக நிற்கின்றன என பல உதாரணங்களுடன் விளக்கிறார் ஆசிரியர். இந்த நிறுவனங்களுடன் தம்மை இணைத்துக்கொள்ள விரும்பும் எதிர்கால சமுதாயத்திற்கு ஒரு instruction manual ஆக உருவெடுக்கிறது இந்நூல்.

4. ஐ.நா சார்ந்த நிறுவனங்களின் செயல்பாடுகள், அவற்றில் சந்தித்த சுவாரசியமான உயர் அதிகாரிகள், அக்கூட்டங்களில் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் பட்டியல் போடுகிறது இந்நூல். இந்நிறுவனங்களின் 'எஞ்சின் அறையின்' செயல்பாடு கட்டமைப்புக்களை நேரில் கண்ட ஒருவரின் வாக்குமூலம் என்றும் பயனுள்ளதே.

எனவே சர்வதேச நிறுவனங்களில் வேலை வாய்ப்பை எதிர்நோக்கும் இளம் சமுதாயத்தினருக்கு இது ஒரு சிறந்த கைநூல் என்பேன்.

5. காப்பரேட் கம்பனிகள் மட்டுமே சுவாரசியமான வேலைத் தளங்கள் எனும் ஒரு தவறான நம்பிக்கையை தகர்க்கிறது இந்நூல். பட்டம் எந்தக் காற்றிலும் பறக்கும் என்பதற்கு இந்நூல் சான்று.

6. இந்நூலின் ஆசிரியர் ஒரு சாமானிய குடும்பத்தில் இருந்து கடும் ஊழப்பினாலும் ஒரு இலக்கை நோக்கிய பயணத்தாலும் வாழ்வில் முன்னேறியவர். ஆலோசனை என்ற பெயரில் வார்த்தை ஜோடனைகளில் பந்தி நகர்த்தாமல் " என் வாழ்வைப் பார்" என தன்னடக்கத்துடன் எழுதிச் செல்கிறார்.

இதுவும் இந்நூலின் வெற்றியும் சிறப்பம்சமும் என்பேன்.

மலையகத்தில் இருந்து விலங்குடைத்து இமயம் தொட்ட 'ஸ்பாட்டன்கள்' மிகச் சிலரே. இவர்களில் எத்தனை பேர் தம் தடங்களை நூல் வடிவில் ஆணப்படுத்தியுள்ளார்கள் என்பது கேள்விக்குறி. அக்குறையை நிமிர்த்தி செய்கிறது இந்நூல்.

தற்கால இளம் சமுதாயம் role modelகளை கண்டுகொள்வதில்லை. காந்தியிலும் கறை காணும் சமூகம். எனவே இது போன்ற நூல்களில் உள்ள between the lines வாழ்க்கை அறிவுரைகள் அவர்களுக்கு ஈர்ப்புடையதாக இருக்கும் என்பது ஒரு நம்பிக்கை.

"தம்பி, இதைப் படித்துப் பார்" என நாம் இவர்களிடம் கூற இது போன்ற நூல்கள் நிச்சயம் மேலும் வர வேண்டும்.....அவை ஆதரிக்கப்பட வேண்டும்!

இதுவே அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம் இந் நூலை கௌரவித்து கொண்டாட ஒரே காரணம் என்பேன்!

தமிழரும் கலாச்சார மாற்றமும்

அபூர்வா அனூரகுமரன்

கலாச்சாரம் என்பது நமது பண்பாடும் பழக்கவழக்கமும் ஆகும். பழங்கால மக்கள் இயற்கையை உபயோகித்து வாழ்ந்து வந்தார். ஆனால் இப்பொழுது உடைகள் பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவை பெரும் வளர்ச்சியடைந்துவிட்டன. வளர்ச்சியே நாகரீகம் என்பார், இது காலத்துக்கு காலம் மாறிக்கொண்டே இருக்கும்.

உடை

பழங்கால மக்கள் மரத்தின் மரவுரிகளையும் இலை தழைகளையும் ஆடையாக உடுத்தினர். பின்னர் சிறிது முன்னரே ஆடைகளை நெய்து அணிய தொடங்கினர்.

உணவு

ஆதிகால மக்கள் காடுகளில் வாழ்ந்து விலங்குகளை வேட்டையாடி அதன் புலாலை உண்டனர். காலம் செல்லச் செல்ல இவ்வுணவை நெருப்பில் வேகவைத்து உன்ன தொடங்கினர். இதன் பின் இலை தலைகளை உண்டு வந்தனர். விவசாயத்தை உருவாக்கி காய்கறிகளையும் உணவாக உண்டு வந்தனர். தற்போது முன்னேறி சாதம் கறிவகை போன்றவற்றை அறுசுவையாக சமைத்து உண்ண பழகிவிட்டனர்

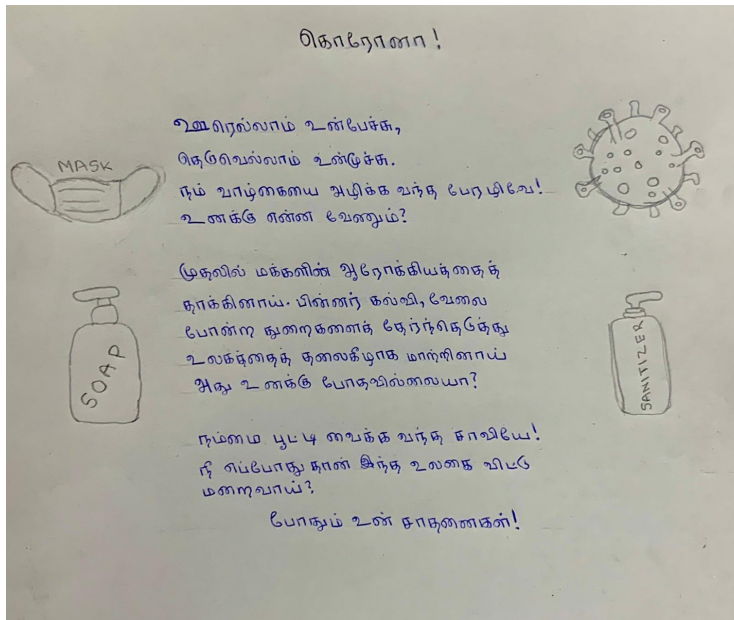
வாழ்விடம்

பழங்கால மக்கள் காடுகளில் உள்ள குகைகளிலும் மரப்பொந்துகளிலும் வாழ்ந்து வந்தனர். பின்னர் சிறு குடிசைகள் கட்டி வாழ்ந்தனர். நாகரீக மாற்றத்தால் தற்பொழுது பல மாடி வீடுகள் கட்டி வசதியாக வாழ்கின்றோம்.

பழக்கவழக்கங்கள்

ஆதிகாலத்தில் மக்கள் தமிழ் பழக்கவழக்கங்களை உள்வாங்கி வாழ்ந்தனர். தமிழர்கள் ஒழுக்கத்தை உயிரிலும் மேலாக போற்றினர். ஆனால் தற்பொழுது மக்கள் மேலத்தேய நாடுகளில் வாழ்வதால் அக்கலாச்சாரங்களை உள்வாங்கி வாழ்கின்றனர். காலத்துக்கு காலம் நாகரீகம் மாறுவது போல் பண்பாடும் மாறுவதில்லை.

நாங்கள் எங்கு வாழ்ந்தாலும் நமது பண்பாட்டை என்றும் மறவாமல் பேணுவோம்

பெண்களின் கால மாற்றம்

அபி

மனிதன் பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை
மாறுவது காலமாற்றம்
கருவறையில் ஊன்றிய அன்று தொட்டு
ஒவ்வொரு நாளும் வளர்வதும் கால மாற்றம்

ஒவ்வொரு தாயின் கருவறையிலும் ஒவ்வொரு
நாளும் குழந்தையாகும் வரை வளர்ந்து
வருவதும் ஒரு கால மாற்றம்

தாயின் கருவறையை விட்டு தாயின் மடியில்
வளர்வதும் காலமாற்றம்
குழந்தை பருவத்தை முடித்து கன்னிப் பருவம்
ஆவதும் காலமாற்றம்

கன்னிப் பருவத்தில் இருந்து குமர் பருவத்தை
அடைவதும் காலமாற்றம்

இப்படியாய் மாறும் பெண்ணின் வாழ்க்கையில்
தாய்மை பருவத்தை அடைவது
சிறந்த காலமாற்றம்

இப்படி பெண்ணின் வாழ்க்கையில் காலங்கள்
மாற மாற மாற்றங்கள் வந்து
இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் தருவது காலமாற்றம்

கருவறையில் இருந்து காலங்கள் மாறி மாறி
கல்லறை வரை கொண்டு செல்வதும்
கால மாற்றமே.

விஞ்ஞானம் மெஞ்ஞானத்தை வென்றதா?

லக்ஷிராம் கிரிதரன்

குரங்கிலிருந்து மனிதன் வந்தான் என்றது விஞ்ஞானம்
ஆதாமை ஏவாளை ஆண்டவன் படைத்தான் என்றது
மெய்ஞானம் பண்டைக் காலத்தில்

பண்டங்கள் பரிமாற்றினான்
நவீன காலத்தில் பணத்தை பரிமாற்றினான்
அணுவில் இருந்து அண்டம் தோன்றியது
அகிலத்தை உள்ளங்கையில் அடக்கினான் மனிதன்

மனித வலுவெல்லாம் இயந்திர வலுவானது
பணமும் பதவியும் மனிதனின் அந்தஸ்தானது
தேவைகளோ என்னில் அடங்கா மனிதனுக்கு
அழித்தான் இயற்கையை

காலம் தன் கைவரிசையை காட்டத் தொடங்கியது
சீற்றம் கொண்டாள் பூமாதேவி
சீரிப் பாய்ந்தாழ் காட்டு தீயாய்
சூறாவளியாய்

பந்தமும் பாசமும் காததூரமாய்
பற்றுக் கொண்டான் தொழில்நுட்பத்தில்
முகப்புத்தகத்தால் முகம் பார்த்து நாளாச்சு
முற்றத்து நிலாச்சோறு கனவாகி போச்சு
கைக்குழந்தை முதல் கைத்தடிக் கிழவர் வரை
கைத்தொலைபேசி

கண்டதே காட்சி கொண்டது கோலமாய்
கண் விழித்தனர் கலியுகத்தின்
காலனாய் வந்தது கோவிட்

பகையும் மறந்தானர் பிரிந்தவர் கூடினர்
மனிதனும் மனிதநேயமும்
தழைத்தது

தொழில்நுட்பத்தின் கால மாற்றம்

சாருடேஸ்னா கார்திக்

தலைமுறை தலைமுறையாக தொழில்நுட்பம் மாறிவிட்டது. இது ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்க்கையையும் மாற்றி விட்டது. அவர்களின் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நொடியையும் அனுபவிக்க செய்திருக்கின்றது.

முதல் தொழில்நுட்பம் 3.3 மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது அவை கல் கருவிகள், பின்னர் ஒரு மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நெருப்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மிக நீண்ட காலத்துக்கு பிறகு அதாவது 20,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு விவசாயம் மற்றும் அச்சடித்தல் போன்ற பல முக்கிய விடயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

முதல் தொலைபேசி 1876 இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மற்றும் ஒளிவிளக்கு 1779ல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஆட்டோமொபைல் 1885 இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. மற்றும் விமானம் 1903 இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

முதல் தொலைக்காட்சிபெட்டி 1927 இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மற்றும் 10 ஆண்டுகளுக்கு பிறகும் ஒரு கணினி தயாரிக்கப்பட்டது. பின்னர் 1957-இல் விண்வெளி பயணம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

1974 இல் ஒரு தனிப்பட்ட கணினி கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, இணையதளம் 1974 இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, செயற்கை நுண்ணறிவும் 2017ல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

ஸ்மார்ட் வாட்ச் மற்றும் ஸ்மார்ட் போன் போன்ற பல செயல்பாட்டு சாதனங்களுக்கு நவீன தொழில்நுட்பம் வழி வகுத்துள்ளது. கணினிகள் முன்னரை விட அதிக ஆற்றல் கொண்டது. இந்த அனைத்து புரட்சிகளுடனும் தொழில்நுட்பம் நம் வாழ்க்கையை எளிதாக்கவும், வேகமாக்கவும், சிறப்பாக்கவும், வேடிக்கையாக்கவும் மாற்றியுள்ளது.

பொன்னியின் செல்வன்

அறிந்து கொள்ள விரும்புபவர்களுக்கு....

எழுதியவர் : கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி

இணையத்தளத்தில் புத்தகமாக வாசிக்க

https://www.projectmadurai.org/pm_etexts/utf8/pmuni0169_00.html

இணையத்தளத்தில் கேட்டு மகிழ் (Audio Book) - Spotify

Kalki's Ponnaiyan Selvan Audio Book in Tamil by Sri - all the 5 books

THE MANGO TREE

Catering Service

WE DO IT ALL

**BIRTHDAY PARTIES, ANNIVERSARIES,
WEDDINGS, PUBERTY CEREMONIES
& SPECIAL OCCASIONS.**

Special rates available for
"ARANGETRAM" FUNCTIONS

WE CAN MATCH ANY GENUINE QUOTE !!

FOR MORE DETAILS CONTACT:
12 Clow Street, Dandenong Vic 3175